

Förunderligt och märkligt

Carl Nielsen (1865-1931)

1. För - un - der - ligt och märk - ligt, o - möj - ligt att för - stå, men
2. En få - gel har sitt näs - te, sin ku - la varg och lo, var
3. Men kom! Jag vill upp - lå - ta mitt hjär - ta, själ och sinn' och

mp

5 dock så ljust och verk - ligt, och ljuvt att tän - ka på: In -
blom - ma har ett fäs - te, var hum - la har ett bo, men
bed - ja, su - cka, grå - ta: Kom Je - su, till mig in! Här

mf

9 un - der öp - pen him - mel på bädd av strå och blad du
furs - ten i Guds ri - ke, det le - van - de Guds ord, får
är din e - gen hyd - da, du köpt den dyrt åt dig: mitt

13 fin - ner, Her - re Je - su, din förs - ta vi - lo - stad.
bli en hem - lös' li - ke sin förs - ta natt på jord.
hjär - ta skall dig sky - da ack giv mig jul med dig.

mp